

”Vuosi EKO:ssa”

On syksyisen kaunis iltapäivä Raumalla. Saavuin hetki sitten kotiini ja nyt nautin täysin siemauksin juuri keitetystä kahvista. Elämä hymyilee, sillä olen saavuttanut asioita, joista olen ennen vain unelmoinut. Opiskelen siis ensimmäistä vuotta luokanopettajaksi Rauman OKL:ssä. Miten tämä on mahdollista? Olen ollut peruskoulussa ja lukiossa vain keskiverto-oppilas. Kuinka olen oikein saavuttanut opiskelupaikkani?

Valmistuin lukiosta keväällä vuonna 2015. Hain samaisena keväänä yhteishaussa kolmeen eri korkeakoulupaikkaan: luokanopettajaksi, sosionomiksi ja yhteisöpedagogiksi. Tiesin, että tulevassa ammatissani haluan työskennellä lasten kanssa. Haluan edistää lasten hyvinvointia, kasvua, kehitystä ja oppimista. Opiskelupaikka ei kuitenkaan auennut ensimmäisellä yrittämällä. Tämän tiedon saatuani pohdin eri vaihtoehtoja, kuinka käyttää välivuosi mahdollisimman tehokkaasti hyväksi. Halusin mieluummin opiskella sen sijaan, että tekisin vuoden jotain töitä, josta en pidä lainkaan. Valitsin Eurajoen kristillisen opiston ja kasvatustieteen linjan. En ollut kuullut opistosta mitään etukäteen, mutta se ei estänyt minua tarttumasta tähän mahdollisuuteen. Eikä todellakaan kannata hämääntyä siitä, että paikan nimi on kristillinen opisto.

Elokuun lopulla oli aika pakata tavarat ja suunnistaa vanhempieni luota Kokemäeltä kohti Eurajokea. Se oli samalla sekä mielenkiintoista että jännittävää kohdata täysin uusi ympäristö ja monia uusia ihmisiä. Opettajat ja henkilökunta opistolla olivat erittäin hyväntuulisia ja kannustavia. Meidät uudet opiskelijat otettiin siis lämpimästi vastaan. Opiskelu kansanopistossa ei tuntunut lainkaan kuormittavalta vaan se oli pikemminkin hauskaa, kun sai oikeasti opiskella ja tehdä asioita, joita koki hyödyllisiksi. Kasvatustieteen linja opetti minulle rutkasti tärkeää tietoa ja erilaisia taitoja liittyen kasvatustieteen töihin. Päätin selkeästi silloin syksyllä, että ykköstähtäimeni on päästä opiskelemaan luokanopettajaksi. Suoritin kasvatustieteen perusopinnot avoimessa yliopistossa, jotka sain hyväksiluettua, kun pääsin sisään yliopistoon. Perusopinnot oli mukava suorittaa Eurajoella, kun muut opiskelijatoverit olivat apuna uusien asioiden omaksumisessa.

Asuin opiskeluvuoteni ajan opiston asuntolassa. Se oli turvallinen askel kohti itsenäistä elämää. Yksi parhaista kokemuksista opistovuoteni aikana olikin asuminen muiden opiskelijoiden kanssa ja oleminen osana yhteisöä, jonka jäsenet tavoittelevat samaa päämäärää. Vuosi kansanopistossa takaa paljon uusia kokemuksia, jotka eivät ole mitattavissa rahalla. Meidän opiskeluporukka oli tosi tiivis ja olemme olleet yhteydessä toisiimme paljon vielä opistovuoden loppumisen jälkeen ja järjestäneet useita pippaloita keskenämme.

On kiistämätön fakta, että ilman Eurajoen kristillistä opistoa, en olisi päässyt sisään Rauman opettajankoulutuslaitokseen. Sain kansanopistossa selkeän kuvan siitä, mitä opettajan työ on ja mitä se vaatii. Sain käytännön kokemusta, kun pääsimme järjestämään kolmosluokkalaisille pikkujoulu- ja ystävänpäivätapahtumat. Omia suosikkejani kasvatustieteen linjalla olivat puheviestinnän ja draamakasvatuksen opinnot. Keväällä linjallemme kuului kattava pääsykoevalmennus, jonka avulla pääsykoemateriaalin ymmärtäminen mahdollistui. Lukeminen ei ole koskaan kuulunut lempiharrastuksiini, joten valmennukseen osallistuminen oli kuin lahja.

Vuosi kansanopistossa opetti minulle, että unelmista voi tehdä totta oikeanlaisella asennoitumisella ja samalla on mahdollisuus myös pitää hauskaa. Olen nyt 20-vuotias ja pääsin sisään yliopistoon siis toisella yrityksellä. Vaikka Rauma on pieni verrattuna muihin yliopistokaupunkeihin, niin onhan täällä nyt äärettömän huikea opiskelijayhteisö. Täällä on ihmisen hyvä olla.

- Ville Hautamäki